

89 % av de sjuka i detta län kostnaden för vård och underhåll i huvudsak övervältrats från epidemidistriktet på de sjuka och deras familjer.

Det torde icke råda någon tvekan om att dessa i hemmen vårdade sjuka ha rätt till ersättning för vad det allmänna brustit i laglig skyldighet gentemot dem, medan sådan rätt icke torde föreligga, såsom utredningsmannen själv framhåller, i de fall, då ersättning föreslås utgå enligt propositionen.

Denna kategori av sjuka synes sålunda, i principiell överensstämmelse med länsstyrelsens i Västernorrlands län yrkande, böra medgivas rätt till ersättning efter samma grunder, som i propositionen föreslagits för bacillbärare. Ett ytterligare skäl för ett sådant medgivande är den omständigheten, att det torde vara helt uteslutet att för i hemmen vårdade sjuka bestämma den tidpunkt, då den sjuke efter genomgången sjukdom kommit att bli bacillbärare och därmed att få rätt till ersättning.

Kostnaden för här framlagt förslag torde kunna beräknas till högst 10 kr. per dag under 10 dagar för 5 000 sjuka, d. v. s. maximalt 500 000 kr., varav omkring hälften skulle tillfalla personer i Kronobergs län.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av i propositionen upptagna ersättningsnormer, att ersättning skall utgå till i hemmet vårdad sjuk efter för bacillbärare föreslagna grunder.

Stockholm den 1 december 1953.

Ragnar Huss.

Nr 511.

Av herrar **Velander** och **Ahlberg**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § lagen den 6 juni 1952 (nr 375) med särskilda bestämmelser rörande riksbankens sedelutgivning.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 625.)

Stockholm den 1 december 1953.

Gustaf Velander.

Ernst Ahlberg.